

Portret pe malul mării

LARISA BĂLAN

Fire de nisip prin părul tău,
mai rar pe la tâmples...
Sare din mare pe buza de jos
și în lacrima de pe obrazul stâng...
Ochii tăi, două perle agitate-n văzduh,
iar inima ta e o ancoră azvărlită-n ocean;
o ancoră de lemn, însă...

Suntem doi visători triști,
la noi e mereu zi...
Cu genele lipite de briza mării
ascultăm vibrațiile vâslelor
și cântecul surd al sirenelor...
Suntem goi!

Suntem goi în amintiri!

Oh, Tu, val spumos, ce păcat
că te-ai lovit de țărmul sufletului meu
și te-ai spart înainte de vreme,
înainte să te fi ascultat într-o scoică...
Poate așa, te-aș fi cunoscut...

P.S.: O să îți trimit, totuși, un mesaj într-o sticlă,
cu speranța naivă că n-o să-l uzi cu amăgiri.